

DE TOVERSLAG

Kindertoneel

door

ROELOF VRIELING

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DE TOVERSLAG** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **ROELOF VRIELING** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **10** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Sardonius – tovenaar-koning

Kwel – zoon van Sardonius

Primo – majoor, bevelhebber van het leger

DORPSBEWONERS:

Mevrouw Kenau

Hendrik Vaartjes – boer

Klazien Vaartjes – boerin

Mevrouw Kandij

Esmaralda - heks

Jochem

Mathilde

DECOR:

Toneel speelt zich af in de troonzaal van de tovenaar-koning Sardonius. Op het toneel is het een grote rotzooi, het heeft meer weg van een laboratorium en een keuken dan van een koninklijk verblijf. Overal staan potten en pannen en glazen kolven enz.

EERSTE BEDRIJF

Als het doek opgaat, loopt Sardonius heen en weer, op de voet gevolgd door zijn zoon Kwel, die alle bewegingen van zijn vader en de mimiek nauwkeurig probeert te kopiëren. Hij gedraagt zich als een hinderlijke hond en krijgt dan ook regelmatig een schop onder zijn kont. Kortom een liefhebbend koppel.

SARDONIUS: Hè, hè, hè, Vandaag is het weer betaaldag. Knijpdag, Wringdag, Persdag. Vandaag laten we ze weer bloeden, al die boeren met hun dikke koppen en hun dikke beursen. Al die kleine zakenmannetjes met hun zielige winkeltjes. Bloeden zullen ze, betalen zullen ze. Hè, hè, hè.

KWEL: Betalen zullen ze, hè, hè, hè...

SARDONIUS: Deze dag is de mooiste van de maand, de dag van het jammeren en het huilen. De dag van tranen met tuiten, van smeken en van wanhoop. Prachtig, prachtig. Wat is het leven mooi.

KWEL: Ja, wat is het leven mooi.

SARDONIUS: Jammer dat Koning Karel dit niet meer kan meemaken. Wat zou hij zich geërgerd hebben, die slappeling. Koning Karel geloofde dat hij zijn onderdanen moest beschermen en gelukkig moest maken. Hij deed alles voor zijn onderdanen, gaf alles weg en probeerde iedereen het naar de zin te maken. De dag dat hij van zijn paard viel en zijn nek brak, was de mooiste dag van mijn leven. Kinderen had hij niet, die slappeling, en dus kon er maar een op de troon en dat was ik, zijn broer Sardonius de Grote. Nou, zijn geliefde onderdanen zullen het weten, hè, hè. Hé, Kwel, ga jij eens kijken of alles klaarstaat voor de grote ontvangst. Staan de zweepen klaar, de stokken, de ijzers en bovenal, is de cel leeg en vooral vies. *(Kwel vliegt heen en weer om alles te controleren. Struikelt regelmatig in zijn haast over potten en pannen en controleert als laatste de cel)*

KWEL: Ja, vader, alles staat klaar. De ijzers liggen roodgloeiend in het vuur, de zweepen liggen klaar, de cel is leeg en stinkt verschrikkelijk.

SARDONIUS: Geweldig, prachtig, dan kan het grote feest beginnen. *(loopt handenwrijvend naar de troon en gaat zitten. Kwel doet hetzelfde en komt onhandig terecht op de schoot van zijn vader die hem er hardhandig vanaf duwt)*

SARDONIUS: Grote kluns, aardskuiken. Ga weg, of liever, ga naar buiten om te kijken of majoor Primo en zijn soldaten er al aankomen

met onze slachtoffers. Schiet op. *(dreigend)* Of moet ik je een handje helpen.

KWEL: Nee, vader, ik ga al, ik ga al. *(vliegt snel en angstig naar buiten)*

SARDONIUS: Nietsnut van een zoon. En dan te bedenken dat hij mijn enige zoon is en dus de enige die mij kan opvolgen als koning. Als koning zal misschien nog wel gaan, maar als tovenaar? Het domme joch is in staat zichzelf een ezelskop te toveren. Waar heb ik zo'n zoon aan verdiend. Maar goed, eerst gaan we de dorpelingen eens goed de stuipen op het lijf jagen. Eens even kijken. Vorige maand heb ik ze al hun geld afhandig gemaakt en dus zijn vandaag het goud, de juwelen en het voedsel aan de beurt. En verder natuurlijk alles wat ze de laatste tijd onder de vloer verborgen hebben of heb-ben begraven in de tuin. Ha, ha, mijn beste dorpsgenoten denken slim te zijn, maar ik ben niet voor niets de grootste tovenaar van het land. Alles wat ze hebben verstopt, alles wat ze hebben begraven, waar dan ook, is te zien in mijn magische bol. Ha, ha, ha, waar is mijn bol? *(zoekt in de rommel op het toneel. Majoor Primo komt binnen en angstig naderbij. Kucht om aan te geven dat hij er is)*

SARDONIUS: Ja, Primo, wat sta je daar te staan, man. Wat is er aan de hand?

PRIMO: We zijn klaar voor de belastinginning, Heer. We hebben de dorpelingen op de binnenplaats bij elkaar gedreven.

SARDONIUS: Prachtig, prachtig. Zijn er nog problemen geweest?

PRIMO: Nee, Heer. Alleen heeft mevrouw Kenau zich hevig verzet en een soldaat een blauw oog geslagen. En verder is het huisje van de oude weduwe Talling in brand gevlogen. Maar omdat de soldaten het zo koud hadden, hebben we die maar laten branden. Het was toch een oud rommeltje.

SARDONIUS: Goed, goed. Ga nou maar weer en stuur die zoon van me naar binnen. Ik roep je wel voor de eerste lading dorpelingen. *(Primo af)* De bol, mijn glazen bol. Waar is dat ding nou, o wacht eens, hier is hij. Hè, hè, hè, dat wordt een geweldig feest. *(zet de bol op een tafeltje naast zijn troon en gaat zitten. Kwel komt binnen)* Kwel, kom hier, ga zitten en let goed op. Je krijgt nu les in hoe je je onderdanen onder de duim moet houden, hoe je ze dom en vooral hoe je ze arm moet houden. En haal die duim uit je mond en probeer een beetje dreigend te kijken. Zo wordt een baby nog niet bang van je. *(Kwel doet wat hem gezegd wordt, gaat op de treden van de troon zitten en zet een overdreven dreigend gezicht)* Primo, laat de kudde maar komen. *(vanuit de coulissen aanzwellend)*

*gejammer van mensen, smeekbeden en gevloek van soldaten.
Bang en angstig worden de dorpelingen de troonzaal ingedreven)*

PRIMO: *(met donderende stem)* Op de knieën en buigen voor de grote tovenaars-koning Sardonius en zijn doorluchtige zoon en erfgenaam prins Kwel. Op de knieën zeg ik en wel onmiddellijk. *(niet alle dorpelingen gaan snel door de knieën en worden hardhandig een handje geholpen door Primo. Het gejammer neemt toe, iedereen is angstig en weet niet wat er gaat gebeuren)*

SARDONIUS: Stilte! Stilte zeg ik. Hou op met dat gejammer. Beste burgers van woondorp. Ik, uw koning, ben erg in u teleurgesteld. Ondanks al mijn goede zorgen voor uw welzijn; de uitbreiding van mijn leger om voor uw bescherming te kunnen zorgen; de ontwikkeling van nieuwbouw in het dorp door de bouw van een gloednieuwe gevangenis en het aannemen van een dorpsbeul, moet ik constateren dat de meerderheid van jullie daar niet echt dankbaar voor is. Al dat geld dat ik heb uitgegeven was niet alleen in mijn belang, maar in het belang van ons allemaal. Groot is dan ook mijn teleurstelling, ja, mijn verdriet, dat ik tot de ontdekking ben gekomen dat verschillende van jullie geld en goederen hebben achtergehouden. Het is een schande, een grote schande.

KWEL: Ja, een grote schande.

SARDONIUS: Kwel, hou je kop. Ik ben hier aan het woord. Mijn spionnen hebben me verteld dat er zelfs nog genoeg geld is bij verschillende van jullie om 's avonds worst en kaas op tafel te kunnen zetten. Dat eten Kwel en ik niet eens.

KWEL: Nee, dat eten wij niet eens. Wij eten elke avond kaviaar en drinken champagne en dat komt ons zo langzamerhand de keel uit.

SARDONIUS: Kwel, af! Maar goed, als jullie niet vrijwillig een bijdrage willen leveren voor het algemeen belang, dan moet het maar kwaadschiks. Zeg op, wie van jullie heeft kostbaarheden verborgen en vooral waar. *(Kenau komt verontwaardigd overeind en schudt woedend haar vuist)*

KENAU: Ben jij nu helemaal? Vorige maand heb je ons beroofd van al ons geld en mijn man zit al een jaar in die nieuwe gevangenis van jou. En niet omdat hij iets gedaan zou hebben, maar omdat je denkt dat hij nog ergens geld verborgen houdt. Jij bent geen koning, maar een regelrechte rover, een boef, een schurk van het zuiverste water.

SARDONIUS: Hou je mond, vrouw. Wie denk je dat je bent dat je zo tegen me tekeer kunt gaan. Of je houdt je mond, of ik zal je eens een lesje leren.

KENAU: Ik mijn mond houden? Geen sprake van. De hele wereld moet zo langzamerhand maar eens weten wat voor schurk hier op de troon zit. O, leefde de goede koning Karel nog maar. Dat was een goede koning en niet zo'n misbaksel als jij. Ik laat me door jou de mond niet snoeren en er komt een tijd dat je je niet langer kunt verstoppen achter je soldaten en dat is het moment dat ik mijn deegrol stuk zal slaan op je vette achterwerk. Grote schurk dat je er bent.

SARDONIUS: Oké, wie niet horen wil moet maar voelen. *(heft de armen op, het wordt donker op het toneel. Kenau gaat door met schelden)*

O, geest van lucht en geest van stemmen.
Help mij deze feeks te temmen.
Zij is niet mooi en vreselijk dom.
Doe mij een lol en maak haar stom.

(onmiddellijk kan Kenau geen woord meer uitbrengen. Probeert nog wel te schreeuwen en maakt wilde gebaren, maar er is niets meer te horen. De rest reageert ontzet en angstig. Kwel barst los in een kwekkend gelach en komt niet meer bij van de lol. Maar Kenau laat het er niet bij zitten, pakt een stok en rent naar Sardonius om hem een pak slaag te geven. Sardonius is helemaal overdonderd en vlucht achter de troon, achtervolgd door Kenau) Primo, Primo, help, help me dan toch. *(Primo grijpt Kenau, neemt haar in de houdgreep en dwingt haar weer op de knieën. Sardonius nahijgend van de inspanning en de schrik)* Bind haar vast, Primo. Bind haar goed vast, mijn hemel wat een feeks. En jij, vrouwtje, dit is de grootste vergissing van je leven, denk maar niet dat je er nu makkelijk vanaf komt. Ik reken straks wel met je af. *(ondertussen rolt Kwel nog over het toneel van het lachen)* Voor jou heb ik ook nog wel een spreukje als je niet ophoudt met dat gehinnik. *(onmiddellijk stopt Kwel met lachen en stopt zijn duim weer in de mond)* Mooi, zo is het een stuk rustiger. Waar was ik ook alweer gebleven? O, ja, de kostbaarheden. Kwel, breng mij de lijst eens even. *(Kwel rommelt wat in de rommel en vindt en overhandigt een lijst)* Zo, eens kijken. Twee kilo suiker, chocolademelk, twee broden en... Stommeling, dit is een boodschappenlijstje. Rund, moet ik dan alles zelf doen. *(geeft Kwel een schop onder de kont. Kwel vlucht achter de troon. Sardonius pakt een andere lijst, gaat weer op de troon zitten en...)* Mooi, eens kijken. Aha, hier staat dat Boer Vaartjes nog in het bezit is van een zwaar gouden horloge met

ketting. Verder schijnt hij nog een aantal zakken puikbeste aardappelen en groente verstoppt te hebben. Verder zie ik hier worsten en spek staan. Zeg op, boer Vaartjes, waar heb je dit spul allemaal verstoppt?

BOER: Heb medelijden, Heer. Ik en mijn lieve vrouw hebben helemaal niets meer. Alle geld, kippen, varkens en koeien zijn al door uw soldaten geroofd. We weten niet waar we deze winter van moeten leven. Onze kinderen huilen elke nacht van de honger. *(mevrouw Vaartjes en mevrouw Kandij barsten in huilen uit. Groot gejammer vult de troonzaal. Prins Kwel huilt het hardst van allemaal)*

SARDONIUS: Stilte, stilte zeg ik. *(iedereen zwijgt verschrikt en krimpt in elkaar, behalve Kwel die luidkeels blijft jammeren. Pas als hij zich bewust wordt van de stilte en de priemende blik van Sardonius, houdt hij abrupt op, zwijgt en stopt zijn duim weer in de mond)* Boer, vertel op, waar heb je die spullen verstoppt.

BOER: Nergens, Heer Koning, echt waar. Ik bezit niets meer, uw spionnen hebben zich vergist, die lijst klopt niet. Echt waar niet.

SARDONIUS: O, nee?

BOER: Nee.

SARDONIUS: O, nee?

BOER: Nee.

SARDONIUS: Ook niet na tien stokslagen?

BOER: Heb medelijden, Heer, ook niet na tien stokslagen.

PRIMO: Zal ik anders de ijzers maar eens uit het vuur halen, Heer? *(Kwel begint onmiddellijk zenuwachtig te giechelen)*

KWEL: Ja, het ijzer, het ijzer, het roodgloeiend ijzer.

BOERIN: O, Heer, niet het ijzer, alstublieft heb medelijden. Mijn man spreekt de waarheid. Doe hem geen pijn alstublieft.

SARDONIUS: Ik weet nog wel iets beters. Wacht maar, mannetje. *(Sardonius loopt naar zijn bol, terwijl hij de toverspreuk uitspreekt, dimt het licht en gaat de bol gloeien)*

O, paddenheer van het moeras.
O geest van stank en de gelaten scheet.
Laat mij zien in deze bol vol gas.
de dingen die ik nog niet weet.
Toon mij het goud en het juweel
van burger, boer en buitenman.
In de grond, de lucht of het struweel
Zodat ik lekker schrapen kan.

(de bol gloeit feller op en Sardonius buigt zich erover)

SARDONIUS: Wat zie ik daar, wat zie ik daar? Jullie bezitten helemaal niets meer hè, stelletje leugenaars dat jullie zijn. Ik zie juwelen, ik zie gouden munten, ik zie aardappelen en groente, verstopt in de grond. Ik zie hammen en spek, hangend aan een haak. Ik zie, ik zie... een groot gouden horloge. En waar zie ik dat grote gouden horloge? Ik zie hem hangen tussen twee grote witte bollen. Twee grote witte bollen? Wat kan dat nu zijn. *(kijkt plotseling verbaasd op en brult...)* Ik zie hier in mijn magische bol dat je het gouden horloge in je onderbroek hebt verstopt, boer Vaartjes. Jakkes, wat ben jij een viezerik. In je onderbroek, hoe verzin je het. En het is nog niet eens een schone onderbroek ook. Hoe durf jij je kostbaarheden zo in te leveren. Uit die broek!!!!!!!

BOER: Mijn Heer, dit horloge is een erfenis van mijn vader en daarvoor van zijn vader. Alstublieft, Heer, u mag verder alles hebben, maar laat mij dit horloge houden.

PRIMO: Uit die broek, zeg ik. Onmiddellijk!!!!!!! *(Kwel dansend van opwinding en dolle pret en schaterend van het lachen)*

KWEL: De broek moet uit, de broek moet uit. Boer Vaartjes in de blote kont. Boer Vaartjes in de blote kont. Ha, ha, ha.

PRIMO: Prins Kwel, wilt u mij even helpen? *(samen met Kwel trekken ze de tegenstribbelende boer de bovenbroek naar beneden. Eronder wordt een lange, inderdaad niet echt schone onderbroek zichtbaar. Als zij aanstalten maken die ook naar beneden te trekken)*

BOER: Stop, stop. Ik geef mij gewonnen. Hier is het horloge al. *(overhandigt angstig het horloge aan Kwel, die hem onmiddellijk in zijn broekzak propt. De boer wordt hardhandig door Primo, met zijn broek nog op de enkels, weer op zijn knieën gedwongen. De boerin kruipt jammerend naar de troon)*

BOERIN: O, Heer, mijn man sprak de waarheid. Dit horloge betekent zoveel voor ons. Zie, ik geef u mijn laatste juwelen, de allerlaatste die ik nog heb, maar geeft u dat horloge alstublieft terug.

SARDONIUS: Juwelen? Hoor ik dat goed? Zei jij juwelen.

BOERIN: Ja, Heer, de laatste juwelen in het dorp.

SARDONIUS: Goed, afgesproken. Ik krijg de juwelen en je man krijgt zijn horloge terug. Kom maar op met die juwelen. *(de boerin maakt haar blouse open en trekt aan een touwtje. Op haar rug heeft zij een zak, waardoor het leek of zij een bochel had. Deze zak trekt ze nu naar boven. Kwel komt likkebaardend dichterbij en ziet toe hoe de boerin de inhoud van het zakje aan de voeten van Sardonius*

legt. Armbanden, kettingen en oorbellen. Sardonius pakt ze op en bekijkt ze bewonderend) Geweldig, deze zijn meer waard dan wel tien gouden horloges. Wat ben ik toch een geweldig zakenman.

BOERIN: Mag ik dan nu het horloge terug, Heer?

SARDONIUS: Natuurlijk, beste vrouw. Afspraak is afspraak. Waar is dat ding? *(Kwel doet een poging stiekem te verdwijnen)*

SARDONIUS: Kwel!!!!!! *(Kwel komt angstig dichterbij en legt voorzichtig het horloge in de uitgestoken hand van zijn vader)* Kijk eens, vrouwtje, je horloge en dat je er nog maar veel plezier van mag hebben. *(doet alsof hij het horloge wil overgeven, maar trekt op het laatste moment zijn hand terug)* O, maar wacht eens even... Het schiet me te binnen dat boer Vaartjes nog een boete moet betalen.

BOERIN: Een boete? Een boete? Maar waarvoor dan, Heer?

SARDONIUS: Eens even kijken. Ja, ik weet het al. Een boete voor het in de onderbroek verschijnen voor de koning. Zoiets getuigt van minachting en daarvoor moet hij gestraft worden en niet te weinig ook. En de boete voor een dergelijk vergrijp is...een gouden horloge.

BOERIN: O, wat gemeen, wat verschrikkelijk gemeen. *(komt overeind en probeert het horloge uit handen van Sardonius te graaien. Iedereen reageert verontwaardigd, behalve uiteraard Kwel en Primo. Primo pakt haar hardhandig beet en dwingt haar weer op de knieën. Kenau doet al een poosje pogingen zich van haar boeien te bevrijden en reageert woedend, maar is voorlopig machteloos)*

SARDONIUS: Goed, we hebben iedereen gehad geloof ik. Of nee, toch niet. Onze gewaardeerde mevrouw Kandij, de kruidenierster van het dorp is er nog. Kom jij eens hier, vrouw. Wat heb jij allemaal wel niet verborgen gehouden. Vertel het maar niet hoor, ik kijk wel even in mijn mooie bolletje. *(Sardonius buigt zich opnieuw over zijn bol)* Aha, dacht ik dat we de grootste boeven hadden kaalgeplukt. Moet je dit nu eens zien. *(Kwel komt onmiddellijk kijken, drukt zijn neus plat tegen de bol, maar ziet niets. Sardonius duwt hem weg en kijkt opnieuw)* Nee maar, ik zie hier een put, een droge put, een droge put in je tuin, mevrouw Kandij. En wat zit er allemaal wel niet in die put. Ik zie worsten, ik zie spek, ik zie wijn, allemaal flessen wijn. Ik zie koffie, ik zie thee, ik zie potdorie een hele winkel in die put. Primo, hoe kan dit. Hoe hebben jullie dit kunnen missen. Uilskuiken, ga dat spul onmiddellijk halen. Direct hoor je.

PRIMO: Onmiddellijk en dadelijk, Heer. Ik stuur direct mijn soldaten erop af. *(verdwijnt haastig tussen de coulissen en van daar horen*

we dat hij zijn soldaten opdracht geeft de put leeg te halen en de inhoud naar het paleis te brengen. Ondertussen is Kenau, met behulp van de boer, verlost van haar boeien. Als Primo weg is en Sardonius nog staat te genieten van wat hij in de bol ziet, sluipt zij naderbij, pakt een mattenklopper uit de rommel en slaat de koning hard op zijn achterwerk. Die schrikt zich een ongeluk en slaat opnieuw op de vlucht. Wilde achtervolging op het toneel. Kwel loopt even hard als zijn vader, loopt iedereen en alles in de weg en schreeuwt in paniek. De boer en zijn vrouw maken van de gelegenheid gebruik om de juwelen en het horloge weer van de troon te pakken en maken aanstalten weg te sluipen)

SARDONIUS: *(in paniek)* Primo, Primo, kom gauw. Help, help. *(op het moment dat de boer en zijn vrouw en mevrouw Kandij uit de troonzaal willen verdwijnen, komt Primo terug, overziet de situatie en trekt zijn zwaard)*

PRIMO: Halt, staan blijven. Blijf staan zeg ik, of het loopt slecht met jullie af. *(de boer, boerin en mevrouw Kandij schrikken en gaan terug. Kenau is nog steeds bezig de koning te pakken te krijgen en merkt niets van Primo. Pas als deze haar overmeestert en opnieuw, onder bedreiging van zijn zwaard, heeft vastgebonden, keert de rust weer. Sardonius gaat zwaar hijgend op zijn troon zitten en veegt zich het zweet van het gezicht. Gaat direct weer staan)*

SARDONIUS: Au, mijn achterwerk. O, wat doet dat zeer. Primo, zij heeft me op mijn kont geslagen met een mattenklopper. Keihard geslagen, Primo, au au au. *(wrijft zich over de billen, probeert nog eens te gaan zitten, maar de pijn is te groot. Richt zich vervolgens tot Kwel, die nog steeds angstig achter de troon dekking zoekt)* Grote idioot! Je vader wordt aangevallen en geslagen door dat wilde stuk vrouw, en jij kunt niets ander doen dan huilen en vluchten als een kip zonder kop. Ontaarde zoon, grote nietsnut, kluns, wat heb ik nou aan jou. Waar heb ik jou aan verdiend. Ga onmiddellijk uit mijn ogen. Verdwijen en ik wil je voorlopig niet meer zien. *(Kwel verdwijnt angstig en verschuilt zich achter de rotzooi in de troonzaal)* Primo is zij nu goed vastgebonden? Kijk nog maar eens goed. *(Primo, komt behoedzaam naar Kenau toe en controleert haar boeien)*

PRIMO: Ja, Heer, het touw zit nu zo vast dat een olifant nog niet los zou kunnen komen.

SARDONIUS: O nee, hè. Nou, doe er nog maar een stukje touw bij, want volgens mij is dit vrouwmens nog veel erger dan een olifant. O, wat heb ik een pijn, wat heb ik een pijn. Maar ik laat dit niet op

me zitten. Het is ongehoord dat een koning aangevallen wordt en met de mattenklopper geslagen wordt. Primo, wat moet ik doen met dat dolle vrouwmens.

PRIMO: Toch maar het ijzer, Heer? Ik heb net nog even gekeken en ze zijn nu witgloeiend. Een mooie straf voor zo'n gek mens lijkt me.

KWEL: *(springt op vanachter de rommel)* Ja, het ijzer, het ijzer. Heerlijk, het gloeiende ijzer. Wacht maar, ik ga ze wel even halen. Heerlijk, heerlijk, het gloeiende ijzer. *(Kwel maakt aanstalten om de ijzers te gaan halen, maar wordt gestopt door de koning)*

SARDONIUS: Stop. Ik heb een veel beter idee. Ik verander het hele zootje in een stel varkens. Niet alleen Kenau, maar ook de boer en zijn vrouw en ook de kruidenierster Kandij moeten eraan geloven. Ze zijn allemaal schuldig aan bedrog en het ontduiken van belastingen. Wat zullen we doen? Kippen, varkens, apen? Wat is nou het leukst. *(de boer en zijn gezelschap barsten in een wanhopig gejammer uit en zelfs Kenau is onder de indruk van wat haar te wachten staat)*

PRIMO: Varkens niet, Heer, dat zijn vieze beesten en die stinken ook nog. Kippen lijkt me beter, lekker 's morgens een vers eitje. Zo kunnen we het nuttige met het aangename verenigen.

KWEL: Ja, kippen, tok, tok, tok, tok, ha ha ha.

SARDONIUS: Goed, prachtig, kippen dus. Een kippenhok hebben we niet nodig, voorlopig kunnen ze wel in de cel, met de deur dicht. Eens kijken, hoe was die spreuk ook weer. Waar is mijn spreukenboek en mijn leesbril. *(hij zoekt in de rommel, vindt het toverboek, maar kan zijn bril niet vinden)* Waar is nou toch mijn leesbril? O, wacht, hier is hij al. Goed, hoofdstuk Mensen veranderen in Pluimvee. Hoofdstuk 13. Goed, even kijken. Mensen veranderen in krielkippen. Krielkippen, nee, die zijn me te klein, en vooral te kleine eieren. O hier, hier staat het al. Mensen veranderen in gewone kippen met een gezonde leg. Oké, mensen, kijk nog maar eens goed om je heen, want zodadelijk zijn jullie een stel onvervalste kakelende kippen, ha, ha, ha.

BOER: O Saartje, het spijt me. Nu word ik straks een haan en jij een kip. Och, wat verschrikkelijk. Hadden we nu maar alles gelijk aan de koning gegeven, had ik nu dat horloge maar niet in mijn onderbroek verstopt. Nu is het te laat. O Saartje. O Saartje.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto